

The Feminine Voice

To C IKenJIJ – IandYOU

To C can also be Connected with To Confront, To Contact, To Complete, To Communicate, To Comfort, To Create, To Commit, To Continue....

All those great C Words can guide us to be creative. To Care is the C Word of this issue that focuses on the Feminine Voice. Don't be mistaken: the Feminine voice is not only to be found in women, it is also part of men. There is a difference: for men it is more difficult to express this Feminine Voice than for Women who are more used to give Care, Compassion, Attention, Comfort. But we all have to become Aware if we long to become a Complete human being, no matter if we are men or women. For women it is less natural to use their Masculine voice, although we are learning... That's why we have to be on guard: let's not lose the balance between our Feminine and Masculine sides.

In this To C magazine I give myself and you the Chance to experiment balancing our two voices by focusing on the Feminine because our Feminine Power is still in hiding. If we want to Continue being part of Life as it is now, we will have to use all the creativity we have. My aim is to give a taste of the Joy it offers if you and I and we all do IT because we Care about the World, about Humanity, about Nature, about Animals, about Art, about Science and above all Care for each other! I am so happy I could cocreate in this issue with colleague Christina Terpstra and artists Jan van Well, Zak Beacher, Flory Oerlemans-Pels and photographers Sebastiaan van Wijk and Ruud van Hoek. My main CoCreators are the C Writers who inspired and stimulated me and each other to keep writing to be part of the continuing eternal process of growth...

Tine van Wijk

PS This magazine is written in English and Dutch. Sometimes the English is closer to the heart and often the Dutch is, as I am Dutch. I trust the translation machines can give you an idea if you are interested in an item written in the wrong language.

Inhoud-Content

1. – Het Innerlijk Conflict – The Inner Conflict

*The Feminine versus the Masculine Voice - The Creative versus the Scientific Voice
- Thinking versus Feeling - Right versus Left*

2. Men's and Women's Work

is about the feminine and the masculine voice in both men and women.

3. 'The meaning of "Conflict"' *In the classical formula, 'conflicts' are not the opposed internal tensions and checks and balances, the wisdom of the body; they are meant as bad conflicts, and hence the inner conflicts must be dissolved.*

Why is this necessary?'

4. Afraid of the Split

5. Sorry for the Soldiers

6. First Destruct

7. The Game of Life

8. Creative Solutions

'Now also in a creative act of a single person, for instance in a work of art or theory, it is the warring of disparate, irreconcilable elements that suddenly leaps to a creative solution. '

9. Discrimination

*Then the email exchange started: one of the men felt discriminated by me.
His remark gave me the opportunity to explain
that what I missed was the feminine voice.*

10. It is time to get moving.

*You are at a very crucial point, and it is time for a huge change, a huge leap,
a giving up, a releasing, and a letting go.*

11. A Vast Implosion of Consciousness

*‘Those of you who are ancients – who are the masters awakening – as you awaken,
we want you to be able to see out of the ancient eyes and to awaken something
that you know, something that you remember, something that is deep inside.
You are going to need to trust yourself and rely upon yourself.*

12. I feet- Let's do IT

13. Orange Boy Blue by Julia Roddy Is about Identified by religion not
by colour; maybe even more threatening

14. Steentje

15. Speaking Eyes *Contribution of Christina Terpstra*

16. Brok Klei *Contribution of Zakary Beacher*

17. Hiroshima mon Amour

18. Het Blauw van de Vinvis bijdrage Jan van Well

19. Gelukkige momenten/Happy Moments

20. Creatie – Schepping *De meester mag spelen*

21. In Beton Gegoten – Sebastiaan van Wijk

22...Verantwoordelijkheid – Responsibility

23. Met de Franse slag - *Nous finirons ensembles*

24. Op de rode bank – To be without being bored

25. Donkere Wolk – Dark Cloud

26. Winterlicht door de Bomen – Ruud van Hoek

27. In de ogen kijken – Looking in the Eyes

Met het schilderij Eyes van Flory Oerlemans-Pels

28. Een Poepje Laten Ruiken – Fuck You

29. Ogen zeggen niet alles - *Eilanden in de mist*

30. Bevrijding - Liberation

Samen of Alleen-Together or Alone

31. In het NU – In the Now

32. Tuning in to our full Potential

Let's stop Blaming and Shaming ourselves and others

1.The Inner Conflict – Het Innerlijk Conflict

*The Feminine versus the Masculine Voice
The Creative versus the Scientific Voice
Thinking versus Feeling
Right versus Left*

‘(...) The classical wording “inner conflict” contains a very important truth, stated characteristically upside-down. It is that the inner conflicts – those inside the skin, inside the psyche (the opposed tensions and checks and balances of the physiological system, the play, dreams, art, etc.) – all these are for the most part reliable and not neurotic; they can be trusted to be self-regulating; they have proved themselves for thousands of years and have not changed much. (...) It is, on the contrary, the meddling inward of outside the skin social forces that deliberately upsets the spontaneous inner system and calls for psychotherapy. These forces are newcomers and often ill-conceived. (...) It is a process of disengaging such more distant unreliable economic and political forces as completion, money, prestige, power, from meddling inside the primary personal system of love, grief, anger, community, parenthood, dependence and independence.’
PHG page 135 (1994)

**Gestalt Therapy, Excitement and Growth in the Human Personality,
Frederick Perls, Ralph Hefferline, Paul Goodman, Highland N.Y.**

2. Men's and Women's Work

is about the feminine and the masculine voice in both men and women.

The difference is how loud or urgent is the one or the other in men or/and women.

In general we can say that the feminine voice is louder in women and the masculine is louder in men.

Which means that men are more occupied with the process of *'disengaging such more distant unreliable economic and political forces as completion, money, prestige, power'* and women are more directed to the personal system of *'love, grief, anger, community, parenthood, dependence and independence.'* There is no denying that we need both to become complete human beings. But obviously there is a conflict.

PHG page 136.

More in my book *Gestalt Process Writing to C*

3. 'The meaning of "Conflict"'

In the classical formula, 'conflicts' are not the opposed internal tensions and checks and balances, the wisdom of the body; they are meant as bad conflicts, and hence the inner conflicts must be dissolved. Why is this necessary?'

Write to be Found

Being aware of the urgency of bringing the Feminine Voice to expression made it easy for me to support the woman, that was candidate for being the next president of the AAGT (Association for the Advancement of Gestalt Therapy). It gave me joy when she was elected. Also because I am convinced, that the organization does need more Women's Work, more Women's Authenticity and Empowerment the coming period. As I am a woman too, I feel the urge to contribute what I have to offer in the form of writing. And I am hoping this text will set us women into motion, to make more space for creative actions as in the workshop 'Voice Use in Social Process' by Susan Gregory. In the program she tells: 'this is a didactic and experiential workshop in which we explore our speaking and singing voices.' Since years I have been fascinated by the work Susan does. Just now I read her article 'You must sing to be found' and it brought me to the realization, that the title for me could be 'You must write to be found'. Because I write I have a reason to exist and can trust to be found, also within the AAGT.

Written during the AAGT conference in Manchester
More in Gestalt Process Writing to C

4. Afraid of the Split

Women's Work. What is it?

I am writing in a café in Amsterdam after talking with a woman, who is an ex-client and ex-student.

I am wondering about the work we did and do together.

Now she is in the role of a book editor, with a philosophical degree and I am in the role of a therapist/writer.

For me writing is THE work I have and we have to do, as women with masculine minds.

Is it women's work or is it better to call it feminine or creative work as the other side of masculine or scientific work?

If I am afraid of something it is of creating the split man – woman while writing, when in fact I am talking about feminine and masculine energies that belong both to women and men.

Masculine work, energy, power is goal aimed.

It is more directed than feminine power that is more abstract and more open.

Masculine energy leads to study, science and doing business, feminine energy is used for being creative and giving care.

To become a complete human being we need to develop both.

5. Sorry for the Soldiers

**Thinking of Women's Work that cannot be done by men,
I can only think of having babies.
And Masculine Work I as a woman think of work that is not for me,
I see soldiers fighting on the battlefields.
I feel deeply sorry for men who are obliged to kill other human beings,
because they have to defend borders, or attack dangerous dictators
who suppress their people, or they have to protect women and children
and other civilians. Nevertheless I have a double feeling,
when it is about soldiers and arms and bombs and killing and being
protected.
Protect how? My father had to fight when the Nazi's occupied my country.
He came back from the front with wrecked nerves,
and the knowledge that they lost and did not have a chance.
He never got over what he saw and experienced,
and disappeared in a psychiatric institution when I was 14.**

6. First Destruct

**The Allied armies that liberated us, were our heroes.
If they had not, the Nazi's would still be there, may be,
and would make life hell.
That is why I am deeply grateful.
But my question is: did it have to happen?
Did the Nazi's have to occupy most of Europe so we could be liberated?
Or was there another possibility, a less violent one?
I cannot deny that after the Big World War Disaster,
life became better in my country.
As I have lived through this whole époque,
I have seen with my own eyes how my country
went from grey, cold, misery to yellow, bright and sparkling.
I learned from my Gestalt teachers,
that we have to destruct before we can construct.
Both energies, both powers seem masculine to me
and therefore probably more evident in men.
But they are not in men only, they are also in women.
Let's not be mistaken about that.**

7. The game of Life

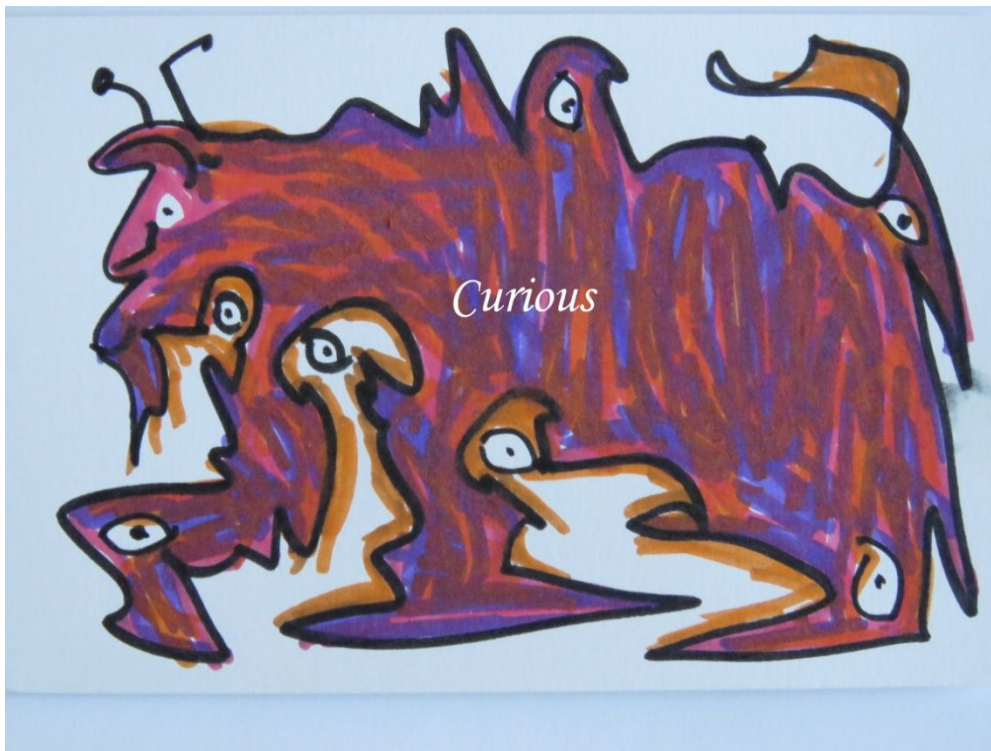

Feminine work is about the opposite, it is about connecting, about caring for the victims, for the children, the disabled. Feminine work is about keeping relations sound. It is daring to be crazy when in love, when passionate, when being creative. Feminine work is not logic. Feminine energy and power is about feeling, about intuition, about spirituality. Looking at the words I have written it is difficult not to judge. I rather connect and create than fight and destruct. I love to construct though. For a long time I was unconsciously jealous of men, because their work seemed to be more respected, more valued, better paid than my work as a woman. But I did change. I am not jealous any more. I do not now have the ambition to have *The Power*. I do long to be able to use my own power of course, and I know I can only do this when I use my masculine energy and when I relate to men. No doubt about that. But it does not necessarily mean the Masculine Power is dominant in me. In the end I am the one who decides if I live my life as a creative artist, who uses her energy and strength to construct or not. And to do this I do need my masculine energy to participate in the game of life. As I want to belong I have to face the fact, that the world challenges me to overcome my fear of not being seen, by expressing my true feminine and masculine self in a creative way .

8. Creative Solutions

'Now also in a creative act of a single person, for instance in a work of art or theory, it is the warring of disparate, irreconcilable elements that suddenly leaps to a creative solution.

A poet does not reject an image that stubbornly but "accidentally" appears and mars his plan; he respects the intruder and suddenly discovers what "his" plan is, he discovers and creates himself. And so a scientist seeks out the disproving evidence.' PHG page 137

The Background

As a woman, a writer and creative artist who is longing to connect with colleagues who are more scientifically oriented, I decided to join the PHG online study group of Perry Klepner. I knew it would be difficult for me. I knew I would get frustrated and bored because the male voices would be dominant. I knew I would feel awkward because I would be seeking for the right answer I would not find. Of course I hoped I would find a way to join and really participate after all. I did not. I was sitting there looking at the screen listening to the discussion mainly between the men and felt bored. I thought and said at the end of the session 'This is not for me. Sorry, but I am going to quit.' One of the reasons I gave is that I missed the voices of the women. As there was no time left, we finished and waved a sort of goodbye.

9. Discrimination

Then the email exchange started: one of the men felt discriminated by me.

His remark gave me the opportunity to explain that what I missed was the feminine voice.

The feminine voice that is also in men as the masculine voice is also in women.

Evident is that the feminine voice is not easy to express.

Not by women and also not by men.

The only way I and we can do it is by using our creative energy by drawing, singing, dancing painting.

Which means we need time to find the right answers.

Time to understand what PHG really has to tell us.

It is why I started Gestalt Process Writing groups

and why I published "Gestalt Process Writing to C".

A marriage of Consciousness

It is the male aspect, which is logical, with the female aspect, which is feeling. It involves bringing them together to become one.

'Bringers of the Dawn' page 77

Teachings from the Pleiadians by Barbara Marciniak:

'This is the age of the multidimensional self: the self who can move with awareness in many different realities; the self who can eventually bilocate and disappear; the self who can move into fourth-dimensional consciousness - the perceiver, not the thinker. It is the age of the self who understands that the thinking portion of the self is very important but that it is not to be the CEO of the physical body; it is to be an advisor.

Intuition is the avenue that you are now being guided to cultivate to bring out a marriage of consciousness. It is the male aspect, which is logical, with the female aspect, which is feeling.

It involves bringing them together to become one.

10. It is time to get moving.

You are at a very crucial point, and it is time for a huge change, a huge leap, a giving up, a releasing, and a letting go.

It is time to completely allow light and spirit to move you throughout your existence, and time to let yourself become one with the multidimensional aspects of self and portions of self that you have no idea exist.

These aspects of self really do exist.

They are connected to you and are using you, the standard bearer of your soul, as the vehicle of movement for light in this universe at this time.'

Since a few weeks I have been reading 'Bringers of the Dawn' before I go to sleep.

It was published in 1992 by Bear & Co.

A clairvoyant woman suggested that I should read it.

I started to follow up her advice and decided this is certainly not for me.

It is not where I am, which means was then.

Although I had some trust in channelling, the mere idea of the Pleadians as a reality upset me.

I did not want to know, felt threatened by their 'wisdom'.

Why were they thinking they knew better for us living here on the planet Earth.

But now more than 25 years later I am willing to read what they have to say.

Which does not mean I understand everything.

But when I read those sentences a few nights ago,

I knew Synchronicity is on my way again.

Important messages come together telling me to be aware.

11. A Vast Implosion of Consciousness

'Those of you who are ancients – who are the masters awakening – as you awaken, we want you to be able to see out of the ancient eyes and to awaken something that you know, something that you remember, something that is deep inside. You are going to need to trust yourself and rely upon yourself. You need to be able to see, to understand what you are seeing, and to translate the grander vision for others. You will come to an understanding or a vast implosion of consciousness that will move you to know who you have always been.' page 78:

I recognize my change due to being more conscious. I don't feel so threatened anymore. While reading and typing I think: okay I am, we are doing it, we are facing the fact that as a woman we have a male aspect – what Jung called the animus – and as men we struggle with the female part of us – the anima according to Jung. Then it was all very abstract for me, although I was an active Feminist for some time. When I realized that being a feminist for some women meant hating men, I stepped out and did not bother with it anymore. I just got divorced and was too busy creating a new life anyway. I am utmost grateful that exactly in this period I discovered the power of therapy and meditation.

And then Gestalt came on my path
and I knew this was going to change my life for the best.
Never did I doubt my choice.

On the pages that follow you will find Gestalt being practised by using our creative energy. It's meant to inspire and stimulate you as a reader to do the same thing...

`12.I feet

**I feet love walking
Love going
I feet am addicted to moving
To being in the run
I feet want to feel we belong
To feel we are in the right place
We want to participate in life
Not only by walking also by talking
I feet have a deep wish:
We want to guide you
When it is about making choices
We want to guide you
When it is about creating the afternoon
With Anja and Roman
We want to play
We want to have fun
And explore what it is
We can create and cocreate.
In this case we want to create a play
in which we have the leading role, titled:
Follow the rythm of the feet!
Play with the feet
Let the feet communicate
And make contact**

Okay: next step: DO IT!

Step 2

**Let's play, let's feel,
Let's create the play together!
Let's follow the rythm of our feet
Let's make contact by letting the feet talk**

Step 3

**Meaning: Why? What is it about?
After moving, playing
I feel my blood streaming
I feel my heart beating
My throat is full with excitement
That wants to be expressed in a playful way
Yes, I am, you are, we are able to tune into
Playful energy that will lead us to create
Who we long to be really
I, you and we cannot do this alone
I do need you to feel and know
I exist and can be connected to.**

**6 July 2019 in the Polanentheater
With Anja Bezinger and Roman Ermolaev**

13. Orange Boy Blue by Julia Roddy

**Is about Identified by religion not by colour
Maybe even more threatening
Because you don't see the difference on the outside
Of course I know about The Troubles in Belfast
but I did not have any idea
what it meant for the people living there
Now I have some clues
I could hardly stop reading this novel
There is so much in it that moves me
Not only the frustrating relations
Between Catholics and Protestants
But also the relations inside the families
That of course have everything to do
With what is happening outside.
It seems to me like living in different prisons
Without being protected
What I love most in the book is
That I did not have to choose
for one party or the other
Both sides are passionate
Both sides think they are right and have a right
Until people from both sides are becoming aware
That their honest convictions turned into idiocy
It takes a long time though
What needed is getting to know each other
As human beings**

Only then prejudices can be overcome
In Dutch we have an expression
We all have butter on the head
Meaning nobody is innocent.

In our Identified as White discussions
I also taste prejudices that keep us apart
At least that is what I experience:
As I am Dutch I am guilty = responsible
Because '*my ancestors took advantage
Of the money made by colonials and slave traders*'.
I have been chewing on this idea and my conclusion is:
Nonsense, bullshit. Of course my ancestors were no angels.
But how about you? Where do you come from?
Again '*We all have butter on our heads*'. We are not perfect.
It is what history is about.
Let's get on with our responsibilities now.
And wonder about the lessons we learned.
More important: how do we practice it?

Talking about what is happening now
I saw the documentary Hugs No Walls.
About the separation of the Mexican families on the US border.
So immensely painful what is happening there.
In Europe we have the same problem with refugees.
Only thing we can do in my opinion is stop judging
Stop thinking it is a problem that can be solved.
It is about sorrow we all have to deal with.
No matter our color, religion, nationalities.
As we can read in Julia's novel only love can bridge the gap.
If we start looking and acting from a soul perspective
We have a chance that we unite more.
It is what we do in our offices when we work.
My experience is that we can only spread the good
News in a small circle around us.
If we all keep doing what we are doing
And stop thinking we can save the World
The paradoxical theory of change will do IT's work.
The message of Beisser that touched me most:
As long as we do our best nothing will change.
Only when we accept who we are and where we come from
We have a chance for the better...

Thank you for your attention.
Of course I am curious to hear or read your views.

Tine van Wijk
Amsterdam, November 9, 2019

14.Steentje

**Op een steiger in het Penbos
waar ik al jaren wilde zitten
maar het toen Poe niet wilde aandoen
Nu ben ik alleen
en mag ik doen wat goed voor mij is
Ik zie de rimpels op het water van het meertje
Ik hoor de vogels bescheiden tjilpen
Ik zie een fuut voorbij komen
En ja...ook treinen
Nauwelijks rust
Het is een drukke lijn
Gevonden schat: een steentje
Dat me verbindt met Alain
Die me ooit een wit steentje gaf
op het strand van Nice of Cannes
Kees was erbij
Daarom waren woorden niet op z'n plaats toen
Maar dat steentje is nog altijd bij me
Net als Alain en net als Kees trouwens...
17 juni 2019**

15. Speaking Eyes

Contribution of Christina Terpstra:

Het stukje tekst waar ik “aan bleef haken”, en waar ik graag op wil reageren:

“.....One of them is wondering if her life is still valuable if she loses the ability to speak and write words. It makes me still. I would like to offer an answer and know it’s no use because she and I and we have to find our own way.....”

Me: These words touch me in my heart because many times I asked myself the same question.... An old friend of mine also thought words and writing were very, very important. She gathered her friends around her ever so often and with her words and writing she made us know how she wanted everything and us organized around her, even after she would die. Then, one day, she had a stroke and could not speak nor write. But when I visited her I could perfectly understand her: her body-language, her soul through her eyes spoke more to me than her spoken or written words could ever have done.

**The important question here for me is:
Do I trust people to come to me and look at me
Look in my eyes to see what I am, who I am, what I am telling?
Do I believe I am really worth to be looked at,
To be visited and to be enjoyed being with?
Because if you are afraid no one will come to you
you will be trapped in your body
without being able to speak or write
And your life will be hell....**

**So, these days I am practicing not using my mouth or written words to come across to other people, but use my body-language and eyes to make a connection. And boy does it work!
There was this young neighbor looking back at me
There was this beautiful, open and ageless connection between us, because we dared to look into each other’s souls!
So yes, I think your life is still valuable if you can’t speak or write words anymore.
Even more so I tend to think.....**

16. Brok Klei

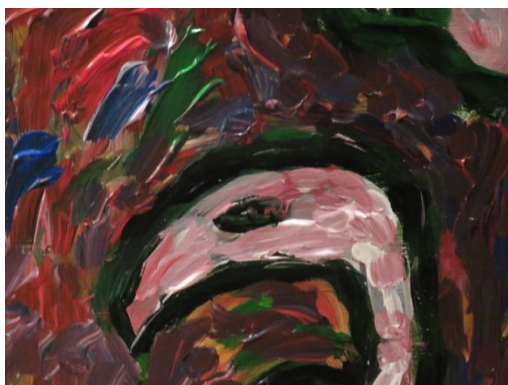
*Ik was een brok klei
Ging in de oven
En werd een Bloem
Die doet denken
Aan een
Prachtige Vrouw*

Zakery Beacher

17. Hiroshima mon Amour

Tu n'as rien vue a Hiroshima
zijn de beginwoorden van deze film
die een aantal malen herhaald worden.
Ik ben ze nooit vergeten
Ook de beelden niet
De lijven die elkaar bevoelen
Samen met het geluid van de stemmen
En de muziek.
De beelden van Hiroshima na de bom
Zag ik ook nog voor me.
En zelfs de beelden van de Nevers in de oorlog
Alleen het verhaal van de grote verboden
Liefde met een Duitse soldaat
Was me ontschoten nu zestig jaar later.
Ook haar gekte na het kaalknippen
En opgesloten worden in kouwe kelders
Wist ik niet meer.
Niet alleen dat maakte haar gek
Of eigenlijk ging haar gekte
over het verliezen van haar grote liefde,
terwijl ze een nacht lang het leven uit hem
voelde vloeien.
Zelf heb ik ook grote liefdes verloren
die verboden waren.
Maar ik ben altijd redelijk gebleven.
Mij krijgen jullie niet gek.

**Niet met jullie oorlog
Niet met jullie normen
Niet met jullie oordelen
Niet met jullie waarden
Mij krijgen jullie nooit gek
Want ik ben niet gek, maar jullie.
Jullie maken oorlog
Jullie denken dat je moet oordelen
En wie zijn jullie dan?
De neezeggers, de fatsoenlijken, de beterweters
Mannen zowel als vrouwen
Jullie...
Afijn, ik dram door, zit in de slachtofferrol
Ik zie deze film nu voor de tweede keer, alleen
Ik zou hier op deze goddelijke plek in Eye
met N. en met A. willen zitten
naar het IJ kijken
praten over wat we gezien en ervaren hebben.
Ik moet uitkijken dat ik hier niet alsnog
Ga zitten janken om wat verloren is.
Toen heb ik deze film met A. gezien
Vermoedelijk niet met N.
Want dan was hij onmiddellijk jaloers geworden.
Niet hij maar R. was mijn eerste onmogelijke liefde.
Nooit meer overgegaan dus.
Toen ik twintig was zat R. in mijn lijf
kwam uit al mijn poriën als verlangen.
Hij heeft mij gevormd in de eerste plaats
Zonder hem en zonder hen
Zou ik niet zijn wie ik ben.
Deze drie mensen, R, A. en N.
Twee mannen en een vrouw
Zijn diep in mijn ziel verankerd.
Drie onmogelijke liefdes?
Is dat zo? Koan!
Kan jaren op gekauwd worden.
Is trouwens wat ik gedaan heb...**

28 april in Eye

18.Het Blauw van de Vinvis

**Ik kijk naar het Diepe Blauw van de Vinvis
En voel de bodem onder mijn voeten wegzakken
Ik verdrink in de Blauwe overvloed
De uitnodigende golven van Eenheid
Het witte Licht dat schittert
Tussen de zwarte kat en
het onbestemde warhoofd zonder lijf
verbindt me met het Blauwe Geheel
dat rond me zoemt en zoent.
Het stelt me gerust:
Dit is een wonderschone wereld
Waar jij bij hoort....**

**Geïnspireerd door dit kunstwerk van Jan van Well
Tine van Wijk, 7 januari 2020**

19. Gelukkige momenten/Happy Moments

Oh, my God,
Dieper in mijn ziel, Deeper in my soul
Kan ik niet geraakt worden, I cannot be touched
Het gaat niet om de woorden, It is not about the words
Maar om de klanken, It is about the sound
Die uit de keel van Fay Claassen komen
Coming out of the throat of the singer
Is dit wat ik moet, mag, wil doen? - Is this what I want, can, will do?
Mijn keel openen - Opening my own throat
En mijn zielsgeluiden de vrijheid geven
To give freedom to the sounds of my soul
Is dit mijn diepste wens - Is this my deepest wish
Ik zou het bijna geloven - I would almost believe it
Als ik denk aan de tranen - When I think of the tears
Die ik voelde opkomen - I felt raising in my eyes
Ik zou niet weten - I would not know
Wat mij gelukkiger zou kunnen maken
What could make me me more happy
Raar idee - Strange idea
Ik had zo'n ander beeld van geluk
It's not how I imagined happiness
Hoe dan ook - Whatever
Deze momenten van geluk - Those happy moments
kan niemand mij meer afnemen
can nobody take away from me

10 juli 2019 in het Concertgebouw
tijdens de pauze van het Concert van Fay Claassen en Cor Bakker

20. Creatie – Schepping

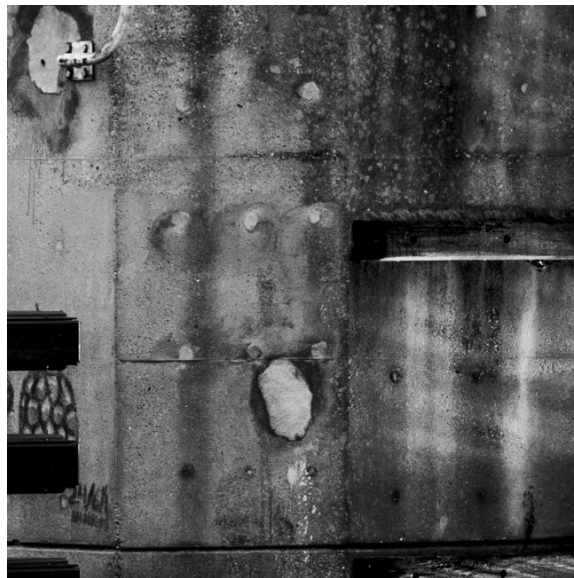
De meester mag spelen

Op zoek naar het beeld, de creatie,
Die past bij mijn verlangen 'meester' te worden
Ik kijk naar 'Geen Titel' van Henri Michaux
Datering onbekend. Ik zie zwarte figuren in Oost Indische inkt
Figuren die alles kunnen; alle vormen kunnen aannemen
Het zijn zwarte vlekken die een dansend geheel zijn
Geen vlek is hetzelfde; de meeste vliegen of liggen
Net mensen; wie ben ik? Ben ik de engel met één arm en één vleugel?
Ben ik wit met zwarte ogen; of ben ik puur zwart
Ik zie een Donald Duck met een staart en een karwats als neus
Hij ontmoet een andere eend; hoe langer ik kijk, hoe meer eenden
Of zijn het ganzen? Ze zijn allemaal zwart
Ik heb geen woorden voor wat ik zie gebeuren
Maar ik voel de opwinding; dit is een wereld waar ik bij wil horen
Een wereld waarin de gedaantes bewegen; op weg ergens naar toe zijn
Ze gaan, doen, ontmoeten, laten los, lopen, vliegen, spelen verder
Er is zoveel moois te ontdekken; zoveel ontmoetingen die geleefd willen worden
Als engel met één arm en één vleugel kom ik een end
Als 'meester' die mee mag, meespeelt in deze Schepping

De geboorte van de C Coaches in het Stedelijk
13 juli 2019 met Anja en Madelon

21. In Beton Gegoten – Creatie Sebastiaan van Wijk

Hard als steen, maar niet onaantastbaar.
Onder invloed van het weer ontstaan nieuwe creaties.

22. Verantwoordelijkheid – Responsibility

Wanneer wel, wanneer niet?

Ik ben verantwoordelijk voor mijn stemmingen

I am responsible for my moods

When Yes, when No

Ik bepaal of ik mij goed voel of niet

Ik ben verantwoordelijk voor de sfeer in mijn huis

I am responsible for how my home feels

Als het niet goed voelt, ligt dat aan mij

If it does not feel right, it is about me

Ik ben niet verantwoordelijk voor het weer

Wel voor wat ik er mee doe

I am not responsible for the weather

But I am responsible for how I react

Kleed ik mij juist?

Do I dress myself the right way?

Just right or not right?

Te warm, te koud?

Too warm, too cold?

Ik worstel hier dagelijks mee

I struggle daily with this

Voorals als blijkt dat ik het te koud of te warm heb

Specially when I feel too cold or too warm

Ik weet dat ik alle mogelijkheden in huis heb

I know I have all possibilities in my wardrobe
Maar benut ze niet altijd optimaal
But don't always use them
Ideeën weerhouden mij
Ideas keep me from it
Hoe wordt er naar mij gekeken?
How am I looked at?
Loop ik niet voor gek?
Won't people think I am crazy?
Zo gaat het ook in het groot nog altijd
That's how it also goes in the rest of my life
Maak ik een geslaagde indruk
Do I give the impression, I succeeded in life
Een gelukkige indruk?
A happy impression?
Mag ik ziek worden?
Am I allowed to feel ill?
Mag ik last van mijn voet en enkel hebben?
Can my ankle and right foot bother me?
Of moet ik daarvoor
verantwoordelijkheid nemen en het oplossen?
Or should I take responsibility and solve the problem?
Verantwoordelijkheid nemen betekent
Taking responsibility means
Rekening houden met in plaats van ontkennen
Giving attention instead of denying!
July 2019

Foto was made in the Muziekgebouw aan het IJ
During the Words&Music Festival honoring Samuuel Beckett
Quote: 'to be is to be perceived'.

23. Met de Franse slag

Nous finirons ensemble

De film gezien - Kon de ondertitels niet lezen
Moest de Franse klanken volgen
En voelde de lach in mijn buik aanzwellen
Ze babbelen een end weg de Fransen
Luisteren geen moment naar elkaar
Verstaan elkaar toch - Ik dacht even o jee, daar zijn ze weer
Samen zal er gegeten worden - Liefst in een groot huis ergens buiten
In de natuur, dichtbij de zee - Niet dat ze iets met de zee of de natuur doen
Welnee, alles wat ze nodig hebben
Is een tafel en genoeg stoelen voor de hele familie
Aan tafel is waar HET gebeurt - Daar zitten we dan weer
Nemen nog een slok, kijken naar elkaar - Praten door elkaar
En daaronder is de lach - Eén is de regelaar die zorgt dat alles
Toch nog goed komt - O, wat zou ik graag de 'baas' of de regelaar
In zo'n huis willen zijn waar 'ze' naar toekomen
In de verwachting dat het gezellig wordt - Dat wordt het eerst zeker niet
Shit moet worden doorgewerkt... - Maar dan komt het goed.

**Communities achtervolgen me
Ik woon in een seniorencomplex dat
Zou kunnen dienen als leefgemeenschap
Waar het gezellig is
En waar buren er voor elkaar zijn
Dat is ook de achterliggende gedachte geweest
Geloof ik, toen de bejaardenhuizen opgeheven werden.
Toen ik hier kwam was het grimmig
Mensen waren bang voor elkaar
Voelden zich bedreigd door de veertig
psychiatrische patiënten die hier
- begeleid door Cordaan – zelfstandig woonden.
Liften moesten gedeeld worden met ons senioren.
Dat was niet altijd leuk dus
Ik voelde het als een roeping
om het toch nog leefbaar te maken
Organiseerde burenteethes, schilderochtenden,
Nieuwjaarsrecepties, burendagen...
Maar het werd er niet gezelliger door.
Ik kreeg zelf nogal wat shit naar mijn hoofd
Dacht ik soms dat ik de directrice was?
Nou nee, maar ik dacht wel dat ik iets te bieden had
Pas sinds de meeste Cordaan bewoners verhuisd zijn
Begint het vriendelijker om mij heen te worden
De meeste buren spreken ook weer tegen mij
Ik voel me meer thuis en vraag me voorzichtig af
Hoe het zou zijn om Het Witte Kaap koor op te richten
Want zingen en muziek maken is toch uiteindelijk
Wat ons mensen verboedert en verzustert...
En wie weet gaan we dan net als de Fransen
Het genot van samen eten inzien?**

16 juli 2019

24.Op de rode bank – To be without being bored

IJburg boulevard - Zicht op de mussenkolonie - Zit met de zon op mijn rug
Kan niet te lang meer duren - Want te warm - Jammer, er is geen schaduw
Alleen onder de bank - Waar Luukie ligt bij te komen
Ik zou hier uren kunnen zitten - Gelukkig te zijn, kijkend naar de mussen
Die poseren op de bramentakjes - Er gaat een vliegtuig over
Dat de rust verstoort - Ik zie twee zwanen zonder jongen
Die er wel zijn, ergens - Misschien met andere ouders - Ik ruik het water
Drink de kleuren in - Luister naar de rust die is weer gekeerd - Zie een wit vlindertje
Hoor een vogel tjilpen - De mussen zitten nu allemaal op de stoep
Behalve een paar uitzonderingen die nog op de takjes zitten
De andere vormen een clan die samen besluiten waar ze willen zijn
Ik hoor zandzuigers - Zie een zeilboot - Zie ook een kraan
Ze gaan hier toch niet bouwen? - Hopelijk alleen zand halen...
Ik kijk naar de rode ellenlange stalen bank - Waar ik alleen maar samen
met de mussen op zit - Hier of ergens anders aan de waterkant zitten
Maakt deel uit van een droom: zijn zonder me een seconde te vervelen!

17 juli 2019

25.Donkere Wolk – Dark Cloud

**Op de steiger naast het CS
Compleet nieuwe buurt
Met OBA en Conservatorium
Heerlijke terrassen
Ik ruik gebakken vis
Word ik niet blij van
Voor me ligt een open boot
Met comfortabele banken
Lekkere drankjes
Vermoedelijk ook hapjes
Maar die zie ik niet
Misschien die gebakken vis
Er hangen dikke wolken
Onweer? Toch schijnt nu de zon
Hier zit ik niet alleen
Zoals op de rode bank in IJburg
Hier ben ik deel van meer zitters
Die rusten en kijken
En gewoon zijn zonder zich te vervelen
Tenminste dat denk ik
17 juli 2019**

26. Winterlicht

Fotograaf Ruud van Hoek

ZAG het wonder van het winterlicht dat zichtbaar werd door de Bomen

27. In de ogen kijken – Looking in the Eyes

Claire's Camera met Isabelle Huppert gezien
Boeiend – Koreaans - Kon niet meevoelen
Ook niet met Claire - En haar polaroid foto's
Wat is het grote idee hierachter?
Als je een foto van iemand maakt
Verandert er iets met hem/haar - En ook met jou.
O nee, merk je dat niet? - Kijk me dan in de ogen.
Ja, dan... verandert er inderdaad iets.
Elkaar in de ogen kijken is '*life changing*'
Ik weet de blikken nog van de mannen
Die mijn leven op z'n kop hebben gezet...
Trouwens nu ik erbij stil sta is elkaar in de ogen kijken
deel van het werk dat ik doe...

Schilderij 'Eyes' van Flory Oerlemans-Pels

18 juli 2019 in Eye

28.Een Poepje Laten Ruiken – Fuck You

La Ceremonie met Isabella Huppert gezien
Lachend uit de film gekomen
Was ook de bedoeling
Want ik was niet de enige
Hoewel we vier lijken
en een in de buik achterlieten
in de typisch Franse kasteelachtige villa
Het klinkt als een drama
maar het ging om 'Fuck You' zeggen
tegen de arrogantie van de machtige hebbers
die vinden dat ze het recht hebben
hun 'minderen' te vernederen
'Fuck you' tegen de eigen onderdanigheid
want in een afhankelijke positie
Het begint met ondeugend durven zijn
de binnenlach naar buiten laten komen
O, wat heerlijk als we zo een Trump
een Poepje zouden kunnen laten ruiken
of een andere almachthebber
die gelooft de wijsheid in pacht te hebben
omdat - meestal - hij onwetend en niet bewust is,
maar wel de knoppen kan bedienen.
Afijn laten we alert zijn
de 'arroganten' kunnen vernederen

29. Ogen zeggen niet alles

Eilanden in de mist

Na La Dentellière gezien te hebben kan ik bijna weer Frans verstaan
Ligt ook aan hoe het gesproken wordt en met welke snelheid
Maar dat is niet waar het nu over gaat
La Dentellière grijpt me bij de keel - Ik voel me machteloos
Eerst de glimlach - Zo ongelooflijk onschuldig, zoet, lief
De liefde die ontluikt - De nieuwsgierigheid - Van twee kanten
De heerlijke Bubbels die wel uiteen moet spatten
Gewoon samenzijn is niet genoeg; er moet meer
Het leven heeft toch inhoud - Gaat ergens over
Laten we het ergens over hebben
De zwijgzame: Ja goed. Over wat? - Wat wil jij? Wil je niet meer?
Zij: Je hebt gelijk! - Hij: Het is tijd om te slapen
Waar gaat dit over? - Waarom raakt het me zo diep?
Mensen zijn eilanden die naar elkaar - Verlangen en elkaar niet bereiken
Ik voel een diepe pijn in mijn hartstreek - Dus...moeten wij uit elkaar
Jij en Ik, Ik en Jij - De Ik doet het
De Jij zegt goed en verdwijnt in een inrichting
Om de rest van haar leven te haken of te breien
En de ik wordt verscheurd door een onvervuld verlangen
En de pijn van haar zien verdwijnen

**Bijkomstigheid: het decor van dit verhaal is Normandië
In Ouistreham kom ik in mijn eigen verleden terug
Ooit was ik daar samen met een geliefde
Die daar een reportage moest maken
Samen leden we aan de roekeloosheid
van de Franse fotograaf die ons vervoerde
Ik weet niet waarom we niet uitgestapt zijn
Maar onze relatie was net zo onmogelijk
Als die van de kapster en de student in La Dentellière
Eilanden die nieuwsgierig zijn naar elkaar
Maar niet open voor wat zich binnen afspeelt
Waardoor we in de onbegrepen leegte terecht kwamen
Gelukkig zijn hij en ik niet in een inrichting terecht gekomen
Hij trouwde tweemaal, kreeg vijf kinderen
En schreef veertig boeken
Zelf kwam ik wel in de wereld van de psychiatrie terecht
Maar besloot toen zelf therapeut te worden
In plaats van – net als mijn vader – in een inrichting te verdwijnen.
De mist zat meer bij mij dan bij hem geloof ik.
Een paar jaar geleden belde hij mij - We zagen elkaar en ik luisterde nu wel
Wat ik hoorde was hoe hij had geleden onder het gemis
En hoe het hem dwarszat dat ik later trouwde
met een dronkzuchtige fotograaf die eerst zijn vriend was.
Zijn niet uitgesproken boodschap: je hebt een fout gemaakt,
ik had beter voor je kunnen zorgen - Ik heb zelfs een wijnkasteel in Portugal.
Nu ik dit allemaal uittik, dringt de blote waarheid tot mij door:
mijn interesse voor de dronkzuchtigen, de ongelukkigen
is groter dan voor welk bezit dan ook.
Deze constatering brengt me bij mijn Vrouwelijke Kracht
Die zich ontwikkeld heeft door zich het zielenleed van
Vrouwen en mannen aan te trekken.
Het leed van de ziel is wat me raakt
Want het gaat ook over de pijn van mijn eigen hart,
dat op zoek naar verbinding is.**

22 juli 2019

30. Bevrijding - Liberation *Samen of Alleen-Together or Alone*

**Op een kei op het strandje - Dichterbij kan ik niet komen
Ik bedoel dichterbij het water - Dichterbij de rust
Dichterbij weten dat ik goed zit - Samen met mijn buurhondje
Luister ik naar het breken van de golven - Voel ik de zon en de zwoele wind
Verwelkom ik een wolk - De temperatuur is precies goed
Dank zij de wolken, de zon, de wind en de schaduw van de struiken
Het geluid van het water overheerst
Ik heb zitten lezen in een 1993 schriftje waarin het gaat over mijn angst voor
En verlangen naar mijn ex.
Ook toen ging het over mijn gevoel van 'het' alleen moeten doen
En over het verlangen naar samen - Kennelijk houdt dat nooit op
Tenzij ik nu het besluit neem hen die 'het' niet samen met mij willen doen
Los te laten en me te richten op hen die wel samen met mij willen werken.
Los laten geeft lucht, opent deuren
Ik hoef me niet meer het hoofd te breken
Over waarom niet - Heeft veel tijd weggezogen
De afwezigen trekken meer aandacht dan de aanwezigen
De Kracht van het Vrouwelijke gaat over communiceren,
verbinden, contact maken daar hoort ook bij
dat de conflicten en confrontaties moeten worden aangegaan.
Terwijl de Kracht van het Mannelijke meer op oplossen is gericht**

22 juli 2019

31. In het NU – In the Now

Aan de haven van IJburg

Het is warm - Ik zit in de schaduw

En wil mijn gedachten leeg maken - Mijn ademhaling beheersen

De beeldenstroom los laten - Lukt allemaal niet

Ik word beheerst door een gesprek tussen een man en een vrouw

Aan de tafel naast me - Hij is Amsterdams luid - Hij weet waar hij het over heeft

En hij weet veel over alles - Zij is meer van Marokkaans volgen

Tot haar toon tot me doordringt... - Zo onderdanig is ze ook weer niet

Zij willen een César Salade en een kipsaté - Waar gaat het over tussen die twee

Begin ik me af te vragen ik heb geen idee

Het gesprek of de monoloog stopt geen seconde

Ik begin mij ongemakkelijk te voelen of liever op te winden; wat maakt mij gek?

De zelfgenoegzame toon van de man? - 'Ik ben dominerend,' zegt hij nu.

'Mij ga je niet vertellen, dat ik op tijd thuis moet zijn.'

Zij: 'Lekker eten, dansen, pakken we een vliegtuig, boeken een reis.'

Hij: 'Daar komen kindjes van.' - Zij: 'Mooi toch, ja, ja ja.'

Hij: 'We zijn met een taxi naar het hotel gegaan.'

Koffers gepakt (of uitgepakt?) en klaar...'

Uiteindelijk snap ik dat het niet over hen, maar over 'ze' gaat

Laat ik me weggagen of hoop ik dat hij uitgeluld raakt

Met andere woorden: kan in het NU zijn

Mij uit mijn frustratie redden of ga ik me er mee bemoeien

Het liefst zou ik hem op z'n kop timmeren - Het geluid wordt wel iets zachter

Alsof ik aan een knop heb gedraaid - Doen ze het wel of niet samen?

Uit een gesprek met zijn dochter begrijp ik dat hij met 'iemand' onderweg is. Iemand...

Nu wordt er gegeten en verandert de toon - Hoe kan ik mezelf stoppen om te luisteren

Ooit deed ik in een schrijfworkshop

Het experiment *'earesdropping'* - Opschrijven wat er om je heen wordt gezegd
Was heel boeiend; kan ik nu ook doen, maar voelt gevaarlijk
Ik ben toe aan een geitenkaassalade - Ik hoor nog steeds de stemmen naast me
Hij vindt niks aan bitterballen, zij ook niet
Maar hij eet ze wel want het gaat om wie pakt de laatste bal...
Zal hem niet gebeuren - Hij bestelt gewoon een portie nieuwe
Het lijkt wel of ik ongewild deel van een film uitmaak
Inmiddels blijkt hij een vrouw te hebben die hem pas belt
als hij om zes 's morgen nog niet thuis is.
Zij heeft een vriendin die nu en dan checkt of ze nog aan haar denkt
Het raadsel wat ze samen hebben is nog niet opgelost
Ik besluit anders te luisteren zonder oordeel als een soort meditatie
Hij heeft altijd in een café gewerkt, dat verklaart wellicht iets maar wat?
Mijn geitenkaassalade is op; de rust is bezig weer te keren
Hij gaat haar afzetten bij het station en rijdt dan door naar zijn dochter die
Tot zijn verrassing of verbazing of ergernis een nieuw huis heeft
terwijl hij daar niks van wist. Ik besluit dat ze elkaar kennen van de sportschool
of zo en besloten samen gezellig te gaan lunchen met dit warme weer
Tijd voor mij en mijn in het NU zijn experiment
Ik beleef deze meer dan 30 graden dag als een geschenk
Vanmorgen geluisterd naar een Feminine Power talk die gaat
over *'tune in to your full potential'* wat betekent uit de slachtofferrol stappen
Uit je excuses, uit je drama en in het vertrouwen dat je meer bent dan dat...
Het gaat over jezelf zien en ervaren zoals je bent wanneer je je *'deeper truth'* leeft.
Voor mij betekent het ophouden met te denken dat niemand naar me luistert
Dat niemand wil horen wat ik te zeggen heb
En daarom mijn mond houden maar wel schrijven en schrijven...
Het betekent uit de kast komen door te bekennen dat
Ik mijn gelukkige momenten beleef als ik mij verbonden
voel met jou, met de natuur en met een onzichtbare heilige Kracht
Die sommigen God noemen en die ik zelf ervaar als Liefde met een hoofdletter L.
Weten dat ik gelezen word en gezien op facebook
Maakt het Leven meer dan de moeite waard.
Iedere Like koester ik - Iedere Like geeft me het gevoel
dat mijn leven waardevol is!

Foto is gemaakt in Eye tijdens expo Jan Swankmeyer

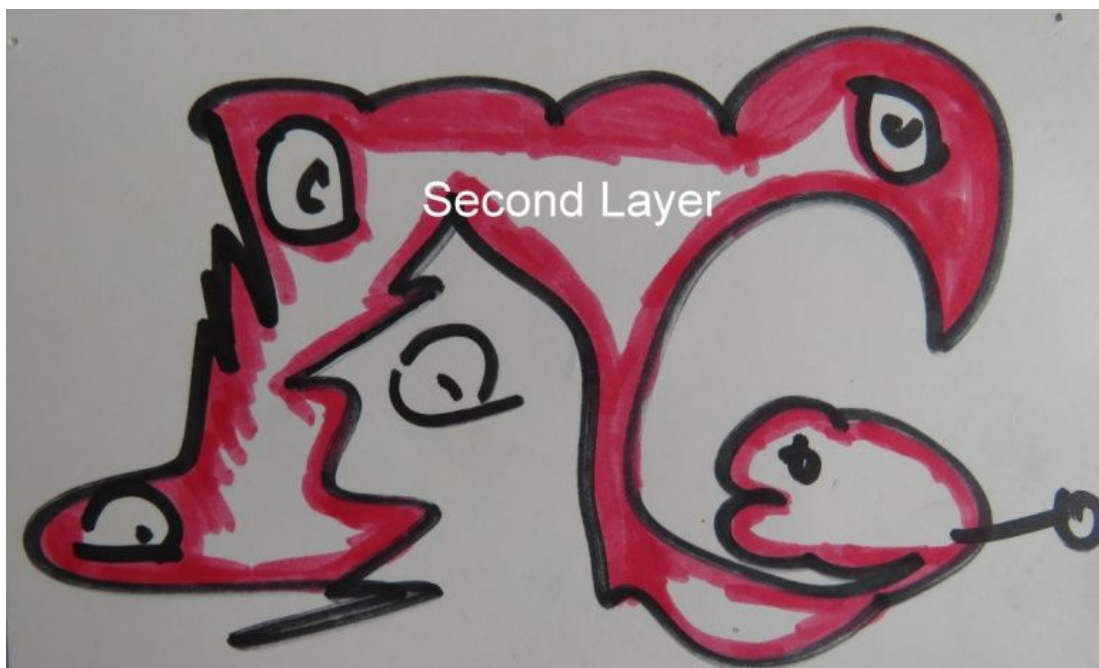
23 juli 2019

32. Tuning in to our full Potential

Let's stop Blaming and Shaming ourselves and others
Why should we stay in the victim role?

Dear C Writers,
How are we? Do we still feel like a C Writers?
Or do we think being a C Writer is not worthy of us?
Are we proud for getting out or staying in?
Or are we blaming ourselves or our colleagues?

Are we ashamed to say the word? Or do we look back and find excuses for our behaviour and decide this whole episode is part of our drama? Part of our life story? And again IT happened... Again we were betrayed and again we betrayed ourselves... Again we did not open our mouths to stop it? A lot of stuff to think about, even if we do not want to think about it because it is summertime and the living is easy. My own drama is that of course I blame those of you who do not speak to me anymore while I am certain they have some important things to say. And I blame myself because I apparently scared you away and was not able To build up a relationship based on trust with you. Of course I can go on blaming myself or/and you and feel ashamed because I am not better than that But I decided I have been long enough in this victim role. Apparently it is time to listen to the wisdom Of my Feminine Power telling me to tune in to my full potential.

It is a matter of choice. Daily I can choose to go on sulking because I feel betrayed by your silence. Betrayed for again being ignored. Or I can tune in to my better half and express my love for you and for the World as it presents itself to me. It is why I daily share in pictures or words my happy moments on facebook. The idea behind it is to inspire also you. Daily I come out of the fear closet to let you know that Love is bigger than me and you, it is an enormous power in the Universe that connects also us as women who are blaming themselves or/and the others while we can tune in to our full potential that is based on using the Love you and I happen to be part of.

We are part of this Feminine Power whether we believe it or not, this Love is part of the Creation. Using it is our birthright. If we go on blaming and seeing ourselves as victims, we should be deeply ashamed of ourselves.

**Of course you and I can behave stupidly. Of course you and I make mistakes. But the biggest mistake is to identify with it Instead of identifying with our Feminine Power. For me it is clear that all I have to do is see that Love is in Me as it is in You! Why not use it and enjoy Life! Without using our Love we do not live our full potential. It is true I need Courage to write you this. You probably need Courage too to open up. I truly believe that our impasse gives us a Chance to turn the button and believe in who we truly are.
Love from Tine
25 Juli 2019**

Drawings are based on the Gestalt theory of the Five Layers. More about this theory In the Writing Programs My Deepest Wish/Diepste Wens: www.tinevanwijk.nl

Compagnon